

קשר איתן

בטאון קהילות ויזניץ

בס"ד גיליון 130 • פרשת נשא • ח' סיון תשפ"ד

מורים באצבע

להבין ולהטעים
לימוד הגמרא

נושאים כפיים

סגולתה של
הברכה המשולשת

הגידו בבית
יעקב
והשמיעו
ביהודה

www.swenvelserb.com/sptth

הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א
במשא הוד על הרה"ק רבי יודא'לי מדזיקוב זי"ע

בשמ ה' נעשה ונצליח!

לכבוד שבת קודש

י' חסד
תמיד תצאו בזול.

מלבוך	צירף	מנצטר	אנטורפן	ונדון	ליקווד	מאנסי	מונטריאל	ברוקלין	קרית גת	עפולה	חיפה	ביתר	בית שמש	מודיעין	אלעד	אשדוד	ירושלים	בני ברק	דה"ר
04:49	09:06	09:24	09:41	09:04	08:12	08:15	08:29	08:13	07:25	07:17	07:19	07:11	07:10	07:17	07:17	07:26	07:11	07:26	דה"ר
05:51	10:27	11:05	11:14	10:35	09:18	09:22	09:44	09:20	08:30	08:31	08:33	08:29	08:30	08:30	08:31	08:31	08:29	08:32	מוצ"ש

• בני ברק • ירושלים • בית שמש • ביתר עילית • אשדוד • מודיעין עילית • אלעד • רכסים • טבריה • צפת • בארות יצחק

דולפינוס ספונסור

בציון הימדה וישבת

"הנהגותיו
והדרכותיו של
רבי יודא'לי
עשו רושם
גדול בנפשי"

להט אש קודש בכבשנו של
כ"ק הגאון הצדיק המפורסם
רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א
המתרפק בשיחת קודש מלאה בענווה
עזים וביטויי הערכה
העצומים לדמותו הפלאית של
הגה"ק רבי יהודה הורוויץ זי"ע
לקראת יומא דהילולא י"א סיון
ובציון ל"ה שנים להסתלקותו
| כן בקודש חזיתך

[/ten.swenvelserb.www/split.asp?17013](http://ten.swenvelserb.www/split.asp?17013)

אווירת הוד הקדומים של האי בוצינא קדישא מגדולי צדיקי דורנו, כ"ק הגאון הצדיק רבי **יעקב מאיר שכטר** שליט"א,

מגדולי מנהיגי חסידות ברסלב ומראשי ישיבת המקובלים 'שער השמים', היושב בשבת תחכמוני בעיה"ק ירושלים ת"ו, הלכה והתלהטה ככל שהתקדמה השיחה המיוחדת וההיסטורית, שיחת הוד קודש של תלמיד מובהק המתרפק לרבו בגעגועים עזים.

לקראת יומא דהילולא ה-ל"ה של הרה"ק רבי יודא"לי זי"ע, עלו ובאו למעון קדשו של הגרי"מ שליט"א, הרה"ג אב"ד דקהילתנו באלעד שליט"א וחדב"ן הרה"ג רבי **מנחם מענדיל** שליט"א, לשמוע זכרונות הוד ועובדות קודש מצדיק יסוד עולם אשר לא הותיר אחריו זרע של קיימא, אבל הנהגותיו ואורחותיו הם זכרונו.

הרה"צ הר"מ שליט"א זכה בימי חורפו ללמוד בכולל 'תרביצ'א' של מוסדות דושינסקיא, שבראשו עמד בשעתו הגה"ק רבי יהודא הורוויץ זי"ע מדזיקוב, שם שתה מבארו הזך תורה ועבודת השם.

לקראת יומא דהילולא ניאות הגאון הצדיק שליט"א לפתוח את אוצרו הטוב, והעלה זכרונות הוד מימי קדם בצל קדשו של אותו צדיק, תוך שנהנה לשמוע על הפעולות לשמירת זכרונו הטהור של הרה"ק מוהר"י זי"ע, הנעשים בכל עת ע"י מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א.

אסירי תודה אנו למעלת כקש"ת הגה"צ שליט"א. יתן ד' ויזכה עוד רבות בשנים להרביץ תורה יר"ש וחסידות לאלפי דורשי תורתו ועבודתו, כאשר באמנה אתו, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא עד ביאת ינון.

אהבת התורה

מי שראה את השמחה והנהרה השפוכה על פניו של הגה"צ שליט"א, כשהרה"ג אב"ד אלעד שליט"א תיאר את הנעשה בחצרות קדשנו מזה שנים, כאשר רבנו שליט"א מנחיל לציבור מעבודתו ותורתו של רבי יודא"לי, הבין במעט קט כמה גדול היה הקשר המיוחד בין רב לתלמיד, בין רבי יודא"לי לתלמידו הגדול מהר"מ שליט"א.

פניו צהבו כאשר שמע על מעמד הכנסת ספר התורה שנערך לפני כמה שנים, כשרבנו שליט"א הכניס ספר תורה לבית המדרש הגדול על שם רבי יודא"לי, ועל בתי המדרשות דויזניץ בארץ ובחו"ל שהוקמו על שמו ולזכרו, על העסק התמידי בקרב ציבור אנ"ש צעירים ומבוגרים במשנתו בתורתו ובעבודתו של רבי יודא"לי, בעסק גמילות חסדים שהיה עשה ומעשה בכל עת, ובמיוחד בהתקרב יומי דהילולא בכל שנה ושנה ביום י"א סיון, כשרבנו שליט"א מרחיב בדברים ומכבד את החסידים לספר בשבחו של האי צדיק נשגב.

באותות של כבוד והערכה ביקש למסור לרבנו שליט"א דרישת שלום וברכות לרוב, לאריכות ימים ושנים טובים ורעננים. עם בואנו אל היכלו של רבי יעקב מאיר שליט"א קידם ברוב כבוד והערכה את פני המשלחת, ובהערכה מופלגה והתבוננות מעמיקה התייחס אל הבקשה שהציג הרה"ג אבד"ק אלעד, לשמוע אודות רבי יודא"לי ומשנתו.

תעמק במחשבה, בורר מילים בקפידה, מתוך www.sptth.org

רצון להביע כראוי את רוב ההערכה שחש לרבו שלימדו תורה. והוא פותח ואומר: ראשית כל היה רבי יודא"לי אוהב את התורה אהבה עצומה, אהבה מיוחדת לכל מאמר חז"ל, אהבה לכל חידוש שהובא בראשונים, ולכל מה שהתורה כוללת בה. פעם שיבח לפנינו את ה'חזון איש', והדגיש שהוא מתפעל ביותר 'כיצד למד החזון איש תורה!' לא את הגאונות של ה'חזון איש' רצה להנחיל לנו בדבריו, כי אם את **עצם הלימוד**, לימוד של תורה אצל החזון איש! כאן הכרנו מה זאת אהבת התורה של רבי יודא"לי.

רבי יודא"לי הרי העריך והעריך את החזון איש בלי גבול, גאר גרויס. ובכל זאת היה תמיד מתבטא כי איך שהחזון איש למד תורה, ואמר: זה נקרא לימוד התורה בשלימות! 'ער' האט געלערנט!

בהזדמנות הקראתי והסברתי לפני רבי יודא"לי חידוש שאמר החזון איש, ורבי יודא"לי הגיב בסערה של התפעלות: כמה טוב ובהיר למד החזון איש, כמה עומק יש בלימודו! כך חזר וכפל את הדברים בסערות נפש, והפטיר: אכן הוא - החזון איש - היה לומד.

מהר"מ מרחיב בשבחו של החזון איש, כי בלי ספק הוא זה שהביא את העיר בני ברק למה שהיא, בזכות אהבת התורה שלו. בלעדי החזון איש שהגיע לבני ברק לפני השואה והחל להזריח בה אור התורה, אפשר ובני ברק היתה כתל אביב, כי מכוחו של החזון איש החלו לצמוח בעיר בני ברק אידישקייט ותורה.

היתה לו חביבות וחיבות
מיוחדת למאמרי הבעש"ט,
'אויף א ריינע מאמר פונעם
בעל שם הקדוש', והיה
מתבונן במאמר מעמיק
במחשבה להבינו כראוי,
כאילו היו הם דברי התנאים
שנכתבו בסדר המשניות!

בעומק עיונה של תורה

מהרי"מ מספר על הלימודים בהיכל תרביצ"א: רבי יודא'לי היה ראש הכולל, ואל ביתו היו באים תלמידי הכולל כדי ללמוד, להיבחן, ולעסוק בשעשועי אורייתא.

בתקופת לימודי ככולל תרביצ"א, במשך שנה וחצי, למדו הלכות מקוואות, טור ובית יוסף, שולחן ערוך והנו"כ. רבי יודא'לי למד כל ענין הדק היטב, ברוב הפעמים היה ראשו כרוך במגבת כדי להשקיט את כאבי הראש מהם סבל הרבה. **ולעיתים כאשר התלבנו והתבררו הדברים תוך כדי לימוד, היה מסיר את המגבת מעל הראש, והיה זה סימן שחידושי התורה וחדוותא דשמעתתא הקלו עליו את היסורים עד שנעלמו הכאבים.**

במסגרת הלימודים בכולל היה רבי יודא'לי יכול להתעכב בוויכוחים עם אברכי הכולל שעות רבות, ולפעמים גם כמה ימים בריציפות. עומד היה על ענין אחד בשולחן ערוך ולא היה ממשך בענין אחר, עד שהוויכוח הסתיים והדברים התבררו והתלבנו כהוגן ולאמיתה של תורה. זכורני איך הפטיר פעם לעברי עם התמשכות הוויכוח בלי סוף: כ'האב שוין גישט קיין כוח צו די...'

האמת היא – מטעים הגרי"מ שליט"א ונותן לנו להבין קצת משיפולי גלימתו של רבי יודא'לי – רבי יודא'לי לא למד תורה בדרך רגילה ומוכרת, היתה לו דרך סלולה באופן שונה ומיוחד, שלא היה מקובל כל כך אצל לומדי תורה אחרים. רבי יודא'לי אהב 'ללמוד', להתעמק בדבריו של ה'טור', בדברי 'ראשון', להבין הלכה על בורייה, כל סעיף וסעיף היה 'לומד'.

במסגרת הכולל היה כל אברך ותלמיד לומד ספר אחד קבוע על הסוגיא, האחד למד את הרשב"א, אחד את הרא"ש, וכדומה, ואני למדתי בדרך כלל את ה'חזון איש' על הסוגיא. רבי יודא'לי היה מבקש מכל אחד מהלומדים להשמיע את החידושים שלמד על הסוגיא, וע"י כך התהווה הפלפול בינו לבין התלמידים.

לפעמים היה רבי יודא'לי מעיין בספר החזון איש, בוחר איזה חידוש ומבקש ממני ללמוד את הדברים, להבינם היטב הדק. אחר היה מבקש להשמיע את החידוש באזניו או להרצותם לפני כל תלמידי הכולל, וכך היו כותלי בית המדרש נרעשים מכוח התורה, כאשר היו מתפלפלים יחד להבין את הדברים.

נזרה היה מאד לכל יתערבו חלילה דברים

אם שמע פעם על עובד ד' בסילודין, אשר מקדיש את עצמו לעבוד את השי"ת בדחילו ורחימו היה הדבר חשוב ונכבד בעיני רבי יודא'לי, ולא היה הדבר כלל נוגע אם הלה חסיד או לא, אם חסיד ברסלב הוא או חסיד אחר

בטלים בלימודים, אך אם קרה לפעמים ובכל זאת התערבו דברים אחרים משום סיבה שהיא, חזר לתלמודו תוך שמלמל 'לשם יחוד' ארוך אחד שמעולם לא קלטתי את תוכנו. כנראה שלא התחיל ללמוד בלי אותה תפילה, אך בדרך כלל אמרה בטרם באנו, ורק כאשר נפסק תלמודו חזר עליה שוב. **זכיתי שהרבה פעמים כאשר סיימו הלימוד בביתו, היה מבקש ממני להמשיך להתעכב עימו, והיה ממשיך לפלפל עמי עוד שעה ושעתיים, בחידושים ובחידודים.**

בסיום הלימוד, כאשר עמדו האברכים להתפלל מנחה, היה שולח אותנו מעל פניו, ולא נתן לאף אחד להיות עמו בחדרו בעת התפילה, אז היה מתבודד בינו לבין קונו, מאין רואים...

כיצד לומדים הסידות

בד בבד למדנו אצל רבי יודא'לי כיצד ללמוד מאמר חסידי, איך להתייחס למאמר מתלמידי הבעש"ט הק'.

רבי יודא'לי לא עסק בהרבה ספרים מתלמידי הבעש"ט, היו לו את הספרים המיוחדים בהם למד והתעמק, כמו ספר ה'תולדות' וכדו'. אבל אם אמרו לפניו מאמר שהביא הרה"ק המגיד ממעזריטש ז"ע בשם הבעש"ט, **היה משתעשע בו ומעמיק במאמר כמו שולמדים משנה מתוך ששה סדרי המשנה. היתה לו חביבות וחשיבות מיוחדת למאמרי הבעש"ט, אויף א ריינע מאמר פונעם בעל שם הקדוש, והיה מתבונן במאמר, מעמיק במחשבה להבינו כראוי, כאילו היו הם דברי התנאים שנכתבו בסדר המשניות!**

הדבר הזה היה רבי יודא'לי מתענג על דברי הגה"ק ה'חתם סופר' זצ"ל, והיה ניכר שה'חתם סופר' קדוש ונערץ עליו ביותר, מתוך אמונה איתנה בכל הדברים שכתב ה'חתם סופר'.

ידוע ומפורסם שרבי יודא'לי נסע פעם להשתטח על ציון ה'חתם סופר', בפרשבורג, דעתו היתה לבקש ולהתחנן שיזכה לזרע של קיימא. **אולם בבואו על הציון היה עמוק במחשבותיו אודות קדושת ה'חתם סופר' ותורתו, עד ששכח לגמרי על מה ולמה טרח עצמו להגיע עד כה, ולא זכר לבקש על פקידה טובה.**

חסד בדרגה נשגבה

כאשר ביקשנו לשמוע על עבודת השי"ת במחיצתו של רבי יודא'לי נענה מהרי"מ לאמר:

הוא היה עובד ד' באופן נורא, והדבר ניכר היה במסכת הצדקה והחסד של רבי יודא'לי, שחבק זרועות עולם. הוא עצמו עסק בנתינת צדקה לעניים ולבני משפחות נזקקות, במיוחד לתלמידי חכמים ובני תורה. הוא פעל בעצמו והפעיל אחרים, כדי לסייע לכל הנצרכים והנזקקים.

פעם נכנס אליו יהודי ספרדי, והשיח את לבו שנצרך לכסף לנישואי בנו. יצא רבי יודא'לי מגדרו כדי לסייע, מתחילה נתן לו סכום גדול והורה לו לבוא שוב ושוב לקבל עוד ועוד.

בעיני היה תמיד חידוש איך היה מעריך ומדבר בשבחו של הגה"צ רבי שמואל שפירא זצ"ל, מגדולי חסידי ברסלב בדור האחרון. הרי רבי יודא'לי לא עסק בספרי ברסלב ולא היה בקי

בכלל בכל הענינים של חצר ברסלב, ובכל זאת אם שמע פעם על עובד ד' בסילודין, אשר מקדיש את עצמו לעבודת את השי"ת בדחילו ורחימו היה הדבר חשוב ונכבד בעיני רבי יודא'לי, ולא היה הדבר כלל נוגע אם הלה חסיד או לא, אם חסיד ברסלב הוא או חסיד אחר.

אכן רבי יודא'לי לא הסביר לנו מה יש בו בר' שמואל שפירא שהוא כל כך מעריצו, אבל נדמה לי ששמע עליו מפי הגה"ח רבי יואל צבי [האש"י] ניהוהו זצ"ל, והיה הדבר הזה עדות נאמנה ומספקת עבור רבי יודא'לי להעריך את העובד ד'.

מענין לענין סיפר הגרי"מ שליט"א אודות רבי יואל צבי ניהוהו, חתנו של הגה"ח רבי זלמן בריזל זצ"ל, ומחותנו של יבלחט"א מרן אדמו"ר שליט"א, שהיה אף הוא מבאי ביתו של רבי יודא'לי ומהרבנים המופלגים בכולל תרביצ"א, והיו תלמידי הכולל מלהטים ומתווכחים עמו בדברי תורה.

כאמור, היה רבי יודא'לי גאון מופלא בעבודת החסד, גם אני זכיתי שעמד לימיני בתקופת נישואי הילדים. למעשה מעבר למה שהיה מסייע לנישואין לא היה משתתף בפועל בשמחות, החלק הזה היה ממנו והלאה, הוא הבין שעליו לדאוג לצרכי נישואין, לשמח ולהרגיץ את משפחות החתן והכלה בבואם לעת השמחה ולא מעבר לכך.

זכורני פעם באמצע הלימוד שהודיעו לרבי יודא'לי שמגיעים אל ביתו חתן וכלה בימי השבע ברכות, הבין רבי יודא'לי שאם יעלו אליו הביתה יפריע לו הענין מלימודו, על כן העדיף לרדת אליהם אל מבוא הבית, שם על יד הרחוב האציל עליהם ברכה טובה לחייהם, ומיד שב ועלה אל ביתו להמשיך בלימוד.

ושמחת בחגך כיצד

שאלנו אודות שבתות וימים טובים במחיצת רבי יודא'לי. וענה הגרי"מ: בשבתות לא היינו יכולים להיכנס אליו. בליל שבת היה מתפלל בבית המדרש דושינסקיא, וביום השבת היה מתפלל בביתו. אבל בימים טובים היינו באים, זכורני שהיינו מגיעים אליו אל הסוכה הקטנה, הוא בחולשתו היה שוכב במיטה ומשוחח עם הבאים בענייני החג.

בחג הסוכות היה רבי יודא'לי עסוק ללבן ולברר אצל הבאים לפניו מה המשמעות של שמחת יום טוב, מה הוא גדר השמחה שמחויבים בה בחג, והיה שואל ומתעניין אצל כל הנכנס לבית:

ברוב הפעמים היה ראשו כרוך במגבת כדי להשקיט את כאבי הראש מהם סבל הרבה. ולעיתים כאשר התלבנו והתבררו הדברים תוך כדי לימוד היה מסיר את המגבת מעל הראש, והיה זה סימן שהידושי התורה וחדוותא דשמעתתא הקילו עליו את היסורים

נדבת ידידנו מופלג בתורה ובמעש"ט
הרה"ג בנש"ק ר' חיים בעק שליט"א
לרגל תת"ד שמחה במעונו בנישואי בנו החתן
המופלג בתו"ש כמר יצחק הי"ו
עב"ג הכלה ב"ק נכדת
כ"ק האדמו"רים ממוד"ץ ומזוועהיל שליט"א
ביום ב' פ"ר בהעלותך י"א סיון הבעל"ט
בורא עולם בקנין רש"לם זה רבנן
יזכו להקים בית נאמן בישראל
ויראו מהם ומכל יוצ"ה דורות ישרים ומבורכים
ולע"ג הרה"ק רבי יהודה בן הרה"ק
רבי אלטר יהוקאל אליהו מדו"קוב ז"ע
והגה"צ רבי יצחק יעקב בהג"ר יוסף יהודה זי"ם
וצוק"ל נאב"ד ירושלים ובעל המנחת יצחק
יא"צ י"א סיון

אם יש עליו חשש בזה או בדומה לזה, ולראיה הראה לי כמה וכמה בתים של תפילין המונחים בצד, שאותם אינו מוכר בגלל חששות כאלה ואחרים.

לקחתי עמי את כל אותם תפילין שהיו בחששות איסור, והבאתי זאת למורי רבי יודא'לי כדי להראותם לו לדוגמא איזה חששות הונחו בצד. ורק לאחר שהמחשתי לו כי אותו עושה הבתים הוא איש נאמן, וכי הלה מביטיח שאצלו אין חשש דבק בריבועים, או אז נח ושקט.

רגישותו לכל עוולה התבטאה במעשי יום יום. אחד התלמידים נעדר פעם מהלימודים במשך ימים מספר, שאל את התלמידים לסיבת הדבר ולא ידעו לענות. הוכיח בדברים נוקבים ויורדים עד עומק השיתין: **היאך אפשר שאברך הלומד עמכם יחד ייעדר לכמה ימים ולא תעלה על דעתם ללכת ולדרוש את סיבת הדבר? אולי חולה הוא, או שמא בנו חולה ח"ו? ואולי צריך הוא לישועה אחרת - שאלו, והיטב תרה לו על כי אין הדבר מעניין את התלמידים.**

אוהבן של ישראל

רבי יודא'לי היה מלא וגדוש באהבת ישראל, והיה רצונו עז שיהא לאחרים כל טוב. הוא לעצמו הרי לא היה לו מאומה בעולמו, אבל לאחרים רצה בכל נפשו שיהיה להם הכל טוב.

סוגיא מיוחדת היא האהבה הגדולה שרחש לתלמידיו, אהבה אמיתית שאין בדומה לה. פעם נודע לו כי בבית אחד מתלמידיו, כל המזרונים וכלי המיטות אכולים ורקובים. קרא אליו את אותו תלמיד והוכיחו על פניו על כי לא סיפר לו שמץ מכך - "כל כך הרבה זמן ישבת אצלי ולא אמרת לי דבר - התריס לעומתו - האם לא הייתי נותן לך 500 לירות לקנות כלי מיטה חדשים?", ועוד זמן רב חרה לו כי אותו אברך ישב ולמד אצלו והוא לא ידע את מצבו הקשה. כל כך חייב את תלמידיו, פעם שאלו אחד מהם למקום מגוריו של אחד ממוכרי הספרים, קם והלך עמו עד לביתו של המוכר. שאלוהו: כלום לא היה הרבי יכול לומר לו את מקום מגוריו? ענה: הרי יכולתי להראות לו!

היה מתעניין בתלמידיו בשלומם ובמצבם, אף לאחר זמן רב שעזבו את הלימוד במחיצתו. פעם אמר לי: איך יכולת להתאפק ולא להתראות עמי זמן רב כל כך?!

המעלה המיוחדת הזו שראיתי אצל רבי יודא'לי, נכנסה אל עצמותי הדק היטב - תמיד הנני מתבונן בזה שאיש בודד שלא היה לו מאומה משלו, נשא בעול עם חברו, ואדיר היה חפצו שיהא לזולת טוב ונעים.

מרחן הגה"צ מהר"מ שליט"א מסיים אמריו בברכות לרוב, שזכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל, ושיעמוד למליץ לכל הבאים בסוד תורתו.

המעלה המיוחדת הזו שראיתי אצל רבי יודא'לי, נכנסה אל עצמותי הדק היטב - תמיד הנני מתבונן בזה שאיש בודד שלא היה לו מאומה משלו, נשא בעול עם חברו, ואדיר היה חפצו שיהא לזולת טוב ונעים

לב ער ומתבונן

זכורני כיצד היה מעמיק במחשבה ומביע לפנינו הרהורי לבו אודות אנשי-שם בני אשכנז, יוצאי אויבער-לאנד, והיה חוקר ומתעמק בתכונת נפשם, שאי אפשר להכיר אצלם ימי עלייה או ירידה בעבודת השי"ת, תמיד הכל אצלם בשווה - ותהא אם יש בזה מעלה או חסרון, האם זה טוב, או תכונת נפש לא טובה.

זכורני כי פעם יצא חשש שריבועי התפילין ממולאים בדבק, הייתי אז בביתו וראיתי כי פניו הקדושות מאוימות מאד, ולבו שבור כחרס הנשבר מרוב חשש לקיום מצוות תפילין. הלכתי אצל מי שעשה את התפילין שלו, והלה שיכנע אותי בדברי אמת הניכרים, כי הוא אינו מוכר שום בית של תפילין

היש לך שמחת יום טוב? אתה באמת שמח עם היום טוב? במה אתה שמח? במאכלים הטובים?... כי היה רוצה להעמיק ולהבין היטב היטב מהי המצוה המיוחדת של 'שמחת בחגך'.

זכורני שהשבתי לו בדברי רש"י על 'והיית אך שמח', שהוא לשון ברכה, ורבי יודא'לי היה מבאר לפנינו את עומק הדברים בזה, שעל האדם לעשות פעולות להיות בשמחה, כי בעצם אי אפשר לצוות על האדם להיות בשמחה, אך זאת אפשר לצוות עליו - לעשות פעולות לך, כדי שבאמצעות הפעולות ישמח לבבו, ועל כך נותנת לנו התורה את הברכה 'והיית אך שמח'.

היה נורא הדבר לראות איך רבי יודא'לי טרוד ומוטרד בהבנת מצוות שמחה, הרי הוא עצמו היה אדם בודד וגלמוד, בלי משפחה, בלי אשה ובנים, לא היה לו בעולמו ולא כלום, על כן היה עסוק להבין איך לקיים מצות ושמחת בחגך...

עמוד האמת

ראינו אצל רבי יודא'לי את מידת האמת שלו, בראש ובראשונה בלט באהבת האמת המופלגת שלו, ובשנאת השקר עד קצה הגבול ממש. כל מה שדיבר או שמע התלווה אצלו בעיון גדול, ובחקירה מכל צד אם אין סתירה כלשהיא בדברים עצמם, או אם נכונים הם בכלל, וכמה אחוזים מהדברים נכונים. והיה, אם התברר לו כי הדברים נכונים, תפסם וחיבבם והוסיף עליהם מבינתו היתירה.

ולמשל ההערכה המיוחדת לגאון בעל 'חזון איש', שהיתה אך ורק בגין האמת שראה בתורתו של החזון איש. לפעמים הביע הערכה עצומה לקול התורה הנשמע מחלונות בית המדרש של ישיבת חברון הסמוך לביתו, והיה מרבה לספר בשבחם של התלמידים השקועים באהלה של תורה. רבי יודא'לי לא שת לבו לדברי אלה שניסו להמעיט בשבח התורה שלהם, והיה אומר שעל החסידים ללמוד מהם חשקת התורה, והם ילמדו מהחסידים עניינים שהחסידים מצוינים בהם.

ראיתיו כותב כמה וכמה הערות מן ההערות הרבות שכתב בשולי גליונות הספרים - **כמה חשב והרהר ובדק וניפה באלפי נפה כל הערה או הגהה קטנה בטרם החליט להעלותה בכתב, רבות קרה ולאחר זמן רב נוכח שאין הדברים עומדים כל כך במבחן האמת, ומחקם בלי כל ויתור.**

חביב היה על רבי יודא'לי לספר סיפורים ועובדות שיש בהם מידת אמת צרופה, כמו הסיפור שזקנו הרה"ק מראפשיץ זי"ע היה יושב בפסח עם אמו בשולחן, אמו היתה טובלת את המצה בצלחת המרק, והרה"ק מראפשיץ לא נמנע מלאכול מצלחת זו את המרק, בהסבירו: אי אכילת שרויה בפסח הרי זה מנהג, וכיבוד אם הוא מצות עשה דאורייתא!

גם היינו מבחינים שישנם מנהיגים ואדמו"רים שרבי יודא'לי הביע אליהם הערכה מיוחדת, ובכל הדברים היו לו כוונות מיוחדות, הן בלימוד והן בהנהגה, הנהגות שונות ומיוחדות, למשל מה שהיה מגיע לפעמים לעמוד על יד חלון ביתי מרחוק ולהאזין אל הנעשה והנשמע, וכן כיוצא בזה.